

4969.

II

ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਤੇ ਸਾਥੀ
ਸਮੇਤ

Acc No. 4969.

Sr. No. 539

ਅਪਰੇਖ ਗ੍ਰੰਥ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਾਤ ਮਨੈ ੧

ਏਨ ਮਃ ॥ ਅਰਥ ਪ੍ਰਥਮ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ॥

ਓ ਅੰਤਤ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਤਮਨੈ ਨ

ਮਃ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋ ਸੁਕਾਰ ਰਜ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਦੇ ਕੇ

ਅਰਥ ਪ੍ਰਤੱਫ ਗਿਆਨ ਕਰਤਾ ਹੋ ਸੁਤੰ

ਹੋ ਸੰਤ ਜਨੋ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਇਸਕਾ ਬੀਚਰ

ਕਰਨਾ ਅਪਨੇ ਵਰਨਾ ਅਸਮ ਕਾਜੇ ਹੈ
ਧਰਮੁ ਜੋਈ ਕਰੀ ਅੰਤ ਪੁਰਾ ਅਤਿ ਸੁਤ ਪਸਾ
ਬਜਬਾਸੀ ਪੁਰਮੇ ਸੁਗਦਿ ਅਲੁ ਹੋਵੇ ਤਬੁ
ਨਪਕੋ ਚਾਹਸਾ ਧਨਾ ਪਾਪਿ ਰੋਤੇ ਹੈ ਤੇਸਾ
ਧਨ ਚਾਰ ਕਵਨ ਹੋ ਸੋ ਸੁਦੁ ਬਿਰਾਗਾ ਬ
ਬੇਕਸਮ ਦਮਾ ਅਸ ਬਵੇਰਾ ਗਕਸਰੂ

ਪਕੀਐਤੋ ਜਬਕੁਮਾਕੇਲੋਕਤੇ ੨
ਲੋਕਰਿਅਰਬਿਸਨਲੋਕਤੇਲੋਕਰਿ
ਅਰਬਿਸਨਲੋਕਕੇਜੋਰੋਗਾਰੋਤਿਨਕਉ
ਕਾਗਵਿਸਟਕੀਨਿਅਣੀਜਾਣੇ। ਤ
ਬਜਾਣੀਐਜੁਵੇਰਾਗੁਉਪਾਜਿਅਰੇ
ਅਤਬਬਏਕਕਾਸਰੂਪਕਤੀਐਤੋ।

ਆਤਮਾ ਜੁਹੇ ਸੋ ਨਿਤ ਹੋ ॥ ਅਵਰ ਜੁ
ਕਛੁ ਦੇਖੀ ਤ ਹੋ ਜੋ ਅਨਿਤ ਹੋ ॥ ਏਹ ਨਿ
ਸਚ ਜਬ ਉਪਜੈ ਤ ਬਜਾਈ ॥ ਐਹ
ਬਬੇ ਕਉ ਪਸਿ ॥ ਆਹੋ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾ ਸਨਾ ਕਾਤਿ ॥ ਆਰੁ ਕਰਨਾ ॥ ਅੰਤਿ
ਹਿ ਕਰਨ ਤੋ ॥ ਏਹ ਸਮਕਾਰੁ ਪਹੋ ॥ ਬ

ਹਰਤੋਇਦ੍ਰਿਅਮਾਬਿਖਮਾਸਿਉਰੋਕਣੀ ३
ਆਏਹਦਮਕਾਰੂਪਹੋਗਬਿਖਮਾਭੇਹ
ਟਰਹਦਾਇਸਕਾਨਾਮੁਉਪਰਤਹੋ॥
ਸਭਨੇਦੁਬੋਕਾਸਹਦਾਇਸਕਾਨਾਮੁ
ਤਤਿਪਿਆਹੋਬੇਦਾਂਤਸਾਸਕਾਮੁ
ਗੁਰੋਕੇਵਚਨਬਿਖੇਪੀਤਕਰਣੀਇਸ

ਕਾਨਾ ਮੁਸਰਧਾ ਰੋਗ ਚਿਤਕੋ ਸਦਾ ਰੋਕਣਾ
ਇਸ ਕਾਨਾ ਮੁਸਰਧਾ ਰੋਗ ਰੋਪ ਰਮੇ
ਸਰਬੇ ਹਜੀ ਸਰਬੇ ਬੰਧਨ ਕਿਉ ਕਰਿਕਾ
ਟਉ ਜਬ ਇਹ ਇਛਾ ਉਪਜੈ ਤਬ ਜਾ
ਈਸੇ ਜੁ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਇਛਾ ਰੋਗੇ ਜੈਸੇ
ਵੇਰਾ ਗਾਬ ਬੇਕਸ ਮੁਦ ਮਚਾ ਰੋਸਾ ਪਨ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਉਪਰਤ ਅਦ

ਏਹ ਭੀ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸਾਧਨ ਹੋ ॥ ਇਨ੍ਹੇ

ਧਨ ਸਾਥ ਜਗਤ ਜੁ ਹੋ ਪੁਰਖੁ ਤਿਸਨੇ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ॥ ਇ

ਚਾਰ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਹੋਤ ਨਹੀ ॥ ਜਿਉ ਦੀ

ਪਕੌਤਿ ਮਰਕੀ ॥ ਆਵਸਤੁ ਲਭਤੀ ॥ ਆ
ਇਸ

ਨਹੀਂ ਗਤਿ ਉਥਿ ਚਾਹਿ ਨਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ॥
ਨਹੀਂ ਗਤਿ ਉਥਿ ਉਦਰ ਉਥਿ ਮਠਿ ਚਜਗਤ
ਕਿਉ ਉਪਜਿ ਆਹੈ ॥ ਅਠਿ ਇਸੁ ਜਗ
ਤਕ ਕਰਤਾ ਕਉ ਦਹੈ ॥ ਅਠਿ ਇਸੁ ਜ
ਗਤ ਕਰਨੁ ਕਿਆ ਆਹੈ ॥ ਇਸੁ ਕਾਨ
ਮੁਖੀ ਚਾਹੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਹੋ ਸੰਤੁ ਹੋ ॥

ਉਨਾਹੀ ਸਾਇਸ ਕਾਜੁ ਜੁ ਛੀ ਸੋਹ ਉਹੋ ॥ ੫
ਇਸ ਕਾਨਾ ਮੁਬੀਚਾ ਰਹੇ ॥ ਅਰਿਸਾਨ
ਤੇ ਸਭ ਉਪਜੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਰਿਸਾਨ ਸਾਬ
ਸਭ ਦੁਹਰੇ ਤਾਹੋ ॥ ਇਸ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕਾ ਸੀਕ ਲਪਕ ਰਹੇ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮੁ
ਬੀਚਾ ਰਹੇ ॥ ਇਸ ਜਗਤ ਕਾ ਕਾਨ

ਤੇ ਜੋ ਏਕ ਹੋ ਸੁਫ ਮਹੋ ਸਤ ਹੋ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਤੇ ਜੋ ਜੋ ਅਨੇ ਕਪਟੇ ਕਕਾਰਨ ਮਾਟੀ
ਤੇ ਗਇਸ ਕਾਨਾ ਮਥੀ ਚਾਰ ਹੋ ਜੋ ਏਕੋ
ਸੁਫ ਮਹੋ ਗਿਆਤ ਹੋ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹੋ।
ਇਸ ਕਾਨਾ ਮਥੀ ਚਾਰ ਹੋ ਗਆਤ ਮਾਨਿਰ
ਵਿਕਲ ਪਹੋ ਏਕ ਹੋ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮਥੀ ਚ

ਰਹੈ ਵਿਹ ਬਹੁੰਤ ਉਸਾ ਬੀ ਮਲ ਕਰਹੁ ਅੰ

੬

ਹੈ ਦੇ ਨੇ ਕੋਏ ਕਰ ਜਾਨ ਦਾਇ ਸੀ ਕਾਨ ਮ

ਗਾਗਿ ਮਾਨ ਹੋ ਆਤਮਾ ਗਾਗਿ ਮਾਤ ਹੋ ਜ

ਭੁਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ਦੇਹ ਮਿਗਿ ਹੋ ਮਰੁ ਦਿਸ ਹੋ ਦੋ

ਨੇ ਕੋਏ ਕਰ ਜਾਨ ਦਾਇ ਸੀ ਕਾਨ ਮਾ

ਗਾਗਿ ਮਾਨ ਹੋ ਆਤਮਾ ਚੋਤ ਨ ਹੋ ਪੁਰਨ ਹੋ

ਦੇਹਜ਼ਰੇਅਰੁਅਲਪਹੇਦਨਕੋਏ
ਕਕਰਜਾਨਦਾਇਸੀਕਾਨਾਮਅਰਿ
ਆਨਹੇਅਤੁਮਾਭੀਤਰਹੇਪ੍ਰਕਾ
ਸਕਹੇਦੇਹਬਾਹਰਹੇਤਾਮਸਹੇ
ਦੇਨਕੋਏਕਕਰਜਾਨਦਾਇਸੀਕਾਨਾਮ
ਅਰਿਆਨਹੇਜੋਸੁਭਕੋਪ੍ਰਕਾਸਤਹੇ

ਜੋਆਤਮਾਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ ਸੁਰਜਕੀ ੭
ਨਿਆਈਅਮਕਾਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹੈ ਸੁਰ
ਜਦਿਨਕੋਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈਰਾਤਕੋਨਹੈਤੋ
ਤਾਹੈਉਦੇਹਹਉਮੁਖਘਾਹਿਬਤਕ
ਹਿਤਾਹੈਬਹੁਮੇਰੀਦੇਹਹੈਜਲਤ
ਘਟਦਿਜਟੇਕੀਨਿਆਈਸਦਾਮੇ

ਬਹੁਮਸਚਦਾਨੰਦਤੋ। ਮੇਸਮਹੋਸਤੋ
ਅਸਤਤੁਪਜੁਰੇਦੇਹਜੋਮੇਨਾਹੀਏਹਜੋ
ਨਿਸਚਾਹੇਸੋਗਿ। ਆਨਕਹੀਤਾਹੇ।
ਤਨਿਰਾਕਾਰਤੋਨਿਰਾਕਿਕਾਰਹੇ। ਅਇ
ਨਾਸੀਹੇ। ਅਸਤਤੁਪਜੁਰੇਦੇਹਜੋਮੇ
ਨਾਹੀ। ਏਹਜੁਨਿਸਚਾਹੇਸੋਗਿ। ਆਨ

ਕਹੀਤਾਹੈ ਜੋ ਰੋਗਾਤਾਹੈ ਗਨਿ ਰਾਤਾਜ ८
ਹੈ ਗਨਿ ਰੋਜਾਤਾਹੈ ਜੋ ਨਿਰਾਇਕ ਲਪਹੈ
ਅਸਤਰੂਪ ਜੁਹੈ ਦੇਹ ਜੋ ਮੇਨਾਹੀ ਗਇ
ਸਕਾਨਾ ਮੁਗਿ ਅਨਾਹੈ ਜੋ ਨਿਰਗੁਨ
ਤੋ ਅਕੀਹੈ ਜੋ ਨਿਰਤਾਹੈ ਨਿਤ ਮੁਕਤਿਹੈ
ਅਸਤਰੂਪ ਜੁਹੈ ਦੇਹ ਜੋ ਮੇਨਾਹੀ ਗਇ

ਸੀਕਨਾ ਮੁਰੀਆਨੁਰੇ। ਚਉਨਿਰਮ
ਲਹੇਨਿਰਮ ਲਹੇਨਿਸਚਲਹੇ। ਅ
ਨਤਹੇਜੁਧਹੇ। ਅਮਰਹੇ। ਅਸਤਰੁਪਰੁ
ਤੇਵੇਹਸੇਮੇਨਹੀ। ਜਿਥੇਵਚਾ। ॥
ਦੇਹਅਤੀਤਾਪਕੇਪੁਰਖਜਾਨਣਾ
ਨਹੁਆਗੁਰੇਵਚਾ। ॥ ਬ੍ਰਹਮੀ

ਸੁਰਤਿ ਬਿਖੇ ਆਤਮਾ ਦੇਹ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਰਿ

੬

ਆਰੋਗਿ ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਮਾਮੇ

ਮੂਰਖ ਹੋ ਜੁ ਦੇਹ ਤੇ ਭਿੰਨ ਆਤਮਾ ਮੁੰਨ

ਮਾਨ ਪਾਗੁ ਹੋ ਵਾਚਾ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਮੂੜਾ

ਬਦੇਹ ਕਰਿ ਭਿੰਨ ਕਰ ਕੇ ਸਰਬ ਬਿਅ

ਪੀਜੁ ਹੇ ਆਤਮਾ ਤਿਸ ਕਉ ਤੁਮਾ ਪਹਿ

ਸੁੰਨ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਨ ਤ ਕੋੜੇ ।
ਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅੰਯੋ ਜਾ ਆਤਮ ।
ਸੁੰਨ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ਹੋ ਮੁੜ ਆਤਮ ।
ਦੇਹ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ਦੇਹ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੈ
ਸੁੰਨ ਨਹੀ ਚੇਤਨ ਹੈ ਅਹੰ ਸਬਦ
ਜਹਾ ਜਿਉ ਠੇਹੇ ਜੋ ਆਤਮਾ ਏ ਕਹੈ ਨੇ

ਹੰਜਨਹੇ ਦੇਹਤੇ ਪਰੇਹੇ ਦੇਹ ਅਸਤੂਲ ੧੦

ਹੇ ਬਹੁਤ ਬਜਤੋ ਕਾ ਬਇਆ ਹੇ ਅਮਾਤ

ਮਾਇਕੋਹੇ ਦੇਹ ਅਮਾਤ ਮਾਨਾ ਹੀ ਅਮਾਤ

ਮਾਜਾ ਛੀਹੇ ਦੇਹ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਹੇ

ਦੇਹ ਅਮਾਤ ਮਾਕਿਉ ਕਰਹੇ ਵੇ ਗਭਿਰਦਾ

ਨਾਇਖੇ ਅਮਾਤ ਮਾ ਅਸੀਗ ਕਹਿਅ ਹੇ

卷之四
 四

ਅਨੇਕਵਸਤੂਕਾਬਦਿਅਮਾਹੇਅਵਿਕਾ ੧੧
ਗੀਰੇਚਲਤਹੈਅਸਤਰੂਪਹੈਤਤੁਇ
ਕਸਰੀਅਮਤੁਮਾਭੀਨਾਹੀਅੰਮੇਸੇਹੀ
ਦੋਨੋਦੇਹੋਤੇਅਤਮਾਭਿਨਹੈਸਰਬ
ਇਅਪਾਹੋਈਸਰਹੈਸਰਬਰੂਪਹੈ
ਸੁਭਤੇਨਿਅਮਾਹੈਅੰਮੇਸਾਜੁਹੈਅਮਾ

ਤਮਾਸ਼ਹੋਹੋਇਸਭਾਤਦੇਹਕਓਅ
ਰਾਮਾਤਮਾਕਓਭਿੰਨਭਿੰਨਜਾਨਦਾਜੇ
ਸੇਜਾਸਤਨੇਪੁਰਖਾਰਥਕਹਿਅਮਾਤੇ
ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਚਕੀਸਤਓਠਾਇਕਰਿਅਾਬ
ਦੇਹਅਸੁਆਤਮਾਕਓਇਕਹੀਕਰੀਤਾ
ਤਾਚੇਤੰਨਜੇਹੇਸੇਇਕਹੀਪੁਰਖੁਹੋ॥

ਤਾਤੋਤੋਦੁਨਾਹੀ ਜੀਉਕਾਭਾਉਝੁਟ
ਤੈ ਜੈਸੇਰਸਈਵਿਖੈਅਨਜਾਣੈ
ਤੈਸਰਪਕਰਜਾਈਗੁਰੈਤੈਸੇਕੁਹਮ
ਜਾਨਣੈਕੁਗੁਰੁਜਾਈਤਾਹੈਜਗਤ
ਕਾਕਰਦਬੁਹਮਾਹੀਹੈਤਾਤੋਸਭੁ
ਹਮਾਹੀਹੈਯਾਬਿਆਪਅਰੁਬਿਆਪ

੧੨

ਕਏ ਮਿਥਿ ਮਾਥਾ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਕੇ ਮਰਥ
ਤੇ ਗਕਿਉ ਕਰਜਾਈ ਮੇ ਬਦਤੇ ਜਾਈ
ਮੇ ਬੇਦਕਿ ਮਾਕਾਹਿ ਮੇ ਹੋ ਬੇਦਏ
ਠਕਾਹਿ ਮਾਹੋ ਸਰਬਾਖਲੀ ਇਦੁਕ
ਹਮਤਾਤੇ ਦਨਾਹੀ ਬੇਦਨਾਨਤਨ
ਹੀ ਮਾਨਿ ਮਾਤਾਤੇ ਜੀਵ ਮਹੁਕ ਹਮ

ਬਿਖੇਭੇਦਨਾਹੀ ਏਸਭਨਾਮਰੂਪਬਰ ੧੨

ਮਰੀਹੋ ਏਕਮੇਵਸਰਬਨਾਮਾਨਰੂਪ ०

ਨਵਿਧਾਨਚਹਾਕਰਮਾਨਾਮਾਪਿਸਮ

ਰਾਨਾਬਿਭਰਤੀਤਸੁਤਹਿਜਗਾਉ ਜੇਸੇ

ਸੁਵਰਨਤੇਉਪਾਜਿਮਾਹੇਸੇਸਭਸੁਵਰਨ

ਹੀਤੇਭੇਸੇਬ੍ਰਹਮਤੇਜੇਉਪਾਜਿਮਾਹੇ

੨

ਸੋਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀਰੋ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਜੀਉ
ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਖੋਭੇ ਦੁਜਾ ਦੇ ਗਾਤਿ ਸਕ
ਜਨਮ ਅਰਨਾ ਨਿਵਰ ਬਨੁ ਹੀਰੋ ਤਾ ਜੋ
ਸਰਬ ਭੂਤ ਕਉ ਅਤਮਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ
ਕਉ ਨ ਸੰਕਹੈ ਇਨ ਮੋਹਹੈ ਇਹ ਇਹ ਸੀ
ਉ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀਰੋ ਇਹੁ ਬਾਤ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾਰ

ਅਰੁ

ਨਾਵਿਖੇਕਹੀਹੈ। ਏਹਜਗਤਦੇਖੀਤਭੀ ੧੪

ਹੈ। ਅਗੁਬਿਵਹਾਰੁਭੀਦੇਤਹੈ। ਤਉਭੀ

ਝੁਠਹੈ। ਜੇਸੁਪਨਾਜਗਤਬਿਖੇ

ਠਹੈ। ਸੁਖੋਪਤਬਿਖੇਦੋਨੋਨਹੀ। ਅ

ਰੁਦੋਨੋਬਿਖੇਸੁਖੋਪਤਨਾਹੀ। ਏਹਤੀਨੇ

ਝੁਠਹੈ। ਤੀਨੇਗੁਣਤੇਉਪਜੀਹੈ। ਇ

ਨਕਾਦਿਸਟਾਚੁਟੇਕਹੋਨਿਤਹੋਸਤਿਹੋ
ਅਮਾਇਆਕਾਠਗਿਆਹੁਆਮੁੜ
ਅਨੇਕਤਾਕਉਦੇਖਤਾਹੋਜੇਸੇਸਿ
ਖੀਦਿਖੇਗੁਪਾਸੁਠਹੋਗਸਤੀਵਿਖੇਸ
ਗਪਸੁਠਹੋਏਸੇਬਹੁਅਬਿਖੇਜੀਓ
ਸੁਠਹੋਜੇਸੇਅਈਕਾਨਾਮੁਪਧ

१५
ॐ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨਾ ਮੁਜੀ ਉਹੇ ਜੇ
ਸੇ ਅਕਾਸ਼ ਬਿਖੇ ਨੀਲ ਹੇ ਜੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹ
ਵਿਖੇ ਜਲ ਹੇ ਜੇ ਸੇ ਲਕੜੀ ਬਿਖੇ ਪੁ
ਰਖੁ ਹੇ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਖੇ ਜੀਉ ਹੇ
ਜੇ ਸੇ ਲਹਰੀ ਸਾ ਬਜਲ ਹੀ ਦੇ ਖੀਏ ਹੇ
॥ ਜੇ ਸੇ ਪਾਤਰੁ ਪਕਰਤਾ ਬਾਹੇ ਤੇ ਸੇ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਖੈ
ਬੇਤਾ ਲਹੈ ਤੇਜੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੈ ਜਗ
ਤੁਹੈ ਜੇ ਸੇਰੀ ਧਰ ਬਨ ਗਰੁਹੈ ਜੇ ਸੇ
ਅਕਾਸ਼ ਬਿਖੈ ਦੁਇ ਰੰਗੁ ਮਾਹੈ ਤੇਜੇ
ਆਤਮਾ ਬਿਖੈ ਜਗਤੁਹੈ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਥ
ਵੀਨਾ ਮੁਖਟਹੈ ਅਰੁ ਤੰਤੁ ਨਾਮੁ ਪਟ

ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਜਗਤ ਨਾ ਮਸਾ ਬਧੁ ਮਾਦੀ ਤਾ ੧੬

ਸਤਾ ਹੋ ਸਤੁ ਬਿਓਹ ਰਧੁ ਮਾਦੀ ਹੋ,

ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ਮਾਜਤਾ ਹੋ

ਅਕਰ ਜਾ ਬਿਖੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਰਹਤਾ ਹੋ,

ਪਾਟਿ ਵਿਖੇ ਜੇ ਜੇ ਮਾਦੀ ਹੋ ਤੇ ਜੇ ਹੀ

ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਬਜਗਤੁ ਬੁਧੁ

ਹੀਰੋ ਜੈਸੇ ਪਟਕੇ ਗਹਨ ਤੇ ਮਾਟੀਕ
 ਗਿਹ ਨੂਹੇ ਤੇ ਹੋਰ ਮਾਤ ਮਾਸੁ ਪਦੀ
 ਮਾਗਿ ਮਾਨ ਸਾਥ ਮਾਸੁ ਪਜਾਈਤ
 ਹੋ ਜੈਸੇ ਮਾਗਿ ਮਾਨੀ ਮਰੁ ਗਿਅ
 ਨੀਕਉ ਦੇਰਾ ਭਕਿਰ ਸੁਝੀ ਦਿਖਾਈ
 ਦੇਤੀ ਹੋ ਪਟਕੇ ਜੈਸੇ ਮਾਟੀ ਹੋ ਦੇਹ

ਤੇਸੇਬਰਮਾਹੀਰੇ ਇਹੁਆਤਮਾਹੋਇਹੁ ੧੭

ਦੇਹਰੇਇਹੁਭੇਦਮੁਕੁਕਰਭੇਦੇਜੇਸੇ

ਸਿਪੀਵਿਖੇਰੁਪੇਕਾਭਰਮੁਹੋਤਾਹੋਰ

ਅਰੁਕਸਵੀਕਉਸਰਪੁਜਦੀਤਾਹੋਰ

ਤੇਸੇਆਤਮਾਕਉਮੁਕੁਦੇਹਕਰਜਾਇ

ਆਹੋਜੇਸੇਪ੍ਰਥਵੀਕਉਪਟਮ

ਰੁਤੰਤੁਕਉਪਟੁਕਹੀਅੰਹੋਰੇਸੇਮੁਕੁਨੇ
ਆਤਮਾਕਉਜਗਤੁਕਰਿਜਾਨਿਆ
ਹੋਜੇਸੇਸੁਦਰਨਕਉਤੁਖਦੁਆਅਰ
ਜਲਕਉਤੰਗਾਤੇਸੇਆਤਮਾਕਉ
ਜਗਤੁਜਾਏਹੋਜੇਸੇਕਾਸਟਕਉ
ਪਰਾਅਰੁਜੇਸੇਲੋਹੇਕਉਖੜਗੁਆ

ਤੋਸੇਅਤਮਾਕਉਜਗਤੁ। ਜਿਸੇਜਲਾਇ ੧੮

ਪੇਬਿਛਕੀਛਾਇਆਕਉਬਿਛਕਰਿਜ।

ਦਿਤਾਹੈ। ਤੋਸੇਅਤਮਾਕਉਆਤਮਾ

ਅਗਿਆਨੀਜੀਉਕਰਿਜਾਣਤੇਹੈ। ਸੇ

ਜੇਨਉਕਾਬਿਖੈਬੈਠਕਉਕਨਹੈਠਕਰ ੨੦

ਠਤੇਭਾਜਤੇਹੈ। ਤੋਸੇਅਤਮਾਕਉਬਿਖੈ

ॐ
३

ਉਹੋ ਜੇਸੇ ਜਕੀ ਵਸਤੁ ਪੀਠੀ ਦੇ ਖੀਤੀ
ਹੋ ਤੇਸੇ ਮਾਤਮਾ ਬਿਖੇਜੀ ਉਹੋ ਜੇਸੇ
ਕੇ ਕੁਰਮਾ ਸਾਬਸਤ ਕਢੁਰਮਾਤਾ ਦੇ
ਖੀਤਾ ਹੋ ਤੇਸੇ ਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇਜੀ ਉਦੇਖੀ
ਤਾਹੋ ਜੇਸੇ ਚੁਮਾਤੀ ਭਰਮਾਏ ਵਰਤਮਾ
ਕਾਸ਼ ਦੇ ਖੀਤਾ ਹੋ ਤੇਸੇ ਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇਜੀ

ਉਹੋ ਜੇਸੇ ਵਡੀਆ ਵਸਤੂ ਰਤੇ ਛੋਟੀ ੧੯
ਆਦੇ ਖੀਤੀਆ ਹੋ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ
ਜੀਉਹੋ ਜੇਸੇ ਐਕ ਸਾਥ ਛੋਟੀ ਵਸਤੂ
ਦੇ ਖੀਤੀ ਹੋ ਬਡੀ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੀ
ਉਹੋ ਜੇਸੇ ਕੁੰਚ ਭੂਮਾ ਵਿਖੇ ਜਲੁ ਦੇ ਖੀਤ ਹੋ
ਅਰੁ ਜਲਾ ਬਿਖੇ ਕਾਚ ਦੇ ਖੀਤ ਹੋ ਤੇਸੇ

ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਜੀਉ ਧੋ ਜੇਸੇ ਮਦ ਬਿਖੇ
ਆਗਨਿ ਜੇਸੇ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਮਦਾ
ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਜੀਉ ਜੇਸੇ ਦਿਸਾ
ਕੁਮਹਰਤਾਹੈ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਜੀਉ ਧੋ
ਜੇਸੇ ਬਾਦਰਕੇ ਚਲਤੇ ਚੰਦੁ ਮਾਚਲ
ਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਉਤਾਹੈ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ

ਜੀਉਤੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਮਾਠਿ ਮਾਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ॥ ੨੦ ॥

ਮਾਤ ਮਾਵਿ ਬੇਦੋ ਹਜਾ ਦੀ ਤਾਰੋ ਮਾਠਿ ਮਾ ॥

ਨਸਾ ਬਦੂਰੋ ਇਜਾਤਾਰੋ ਜੇਤਾ ਜਕਾਤੁ

ਮਾਸ ਬਾਵਰਨੀ ਗਾਮ ਸੁ ਬਜਰਾ ਮਾਤਮ ॥

ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਮਾਤੁ ਬਦੋ ਹਕਾ ਅਰੁ

ਮਾਤੁ ਮਾਕਾ ਭੇਦ ਕਹਾ ਜੋਤੋ ਵੀ ਤਾਤੋ

ਆਤਮਾ ਕਉ ਜਾਨ ਕਥਿ ਕਾਠਾ ਬਿਭੀਤ
ਕਰੈ ਜੇਕਛੁ ਪ੍ਰਾਣ ਭਧ ਕਾ ਭੈ ਜਿਸ
ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਭੈ
ਹਰਖ ਸੋਕ ਮਾਨੇ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਗਿਆ
ਨੀਕ ਹਿਭੇ ਜੋ ਗਿਆ ਨ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣ
ਧਛੋ ਰੂਤੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਭੀ ਮੈਂ ਸਿਰਾ ਚਰ

ਜਏਹ ਬਾਤ ਦੂਰ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਉਤਾ ਹੋ ॥ ੨੧

ਗਿਆਨ ਹੂਏ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰਹਿ ਤਾਨਹੀ

ਕਾਰੇ ਤੇ ਦੇਹ ਆਦਿ ਝੂਠ ਹੋ ॥ ਤਾਤੇ ਪ੍ਰਾਨ

ਧਕਾ ਸੁਰ ਹੋਏ ॥ ਪਛਲੇ ਜਨਮ ਜੋ ਕ ॥ ੨੨

ਰਮ ਹੋ ਤਿਨ ਕਾਨਾ ਮੁਪ੍ਰਾਨ ਧਰੇ ॥ ਤਾਤੇ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਉਪਜੇ ਤੇ ਜਨਮ ਹੀ ਨਹੀ

ਪ੍ਰਾਗਭੁਪਕਰਾਤੇਰੋਵੈ ਸੁਪਨੇਵਿਖੈ
ਸੇਦੇਰਹੈ ਤੇਜੇਰਿ ਜਾਗਤੁਕੀਛੀਦੇਰ
ਤੈ ਭਾਤੇ ਪ੍ਰਾਗਭੁਪਕਰਾਤੇਰੋਇਸਾਜਾ
ਤਕਕਾਰਨਉਪਦਨਬ੍ਰਹਮਰੋ ਜੇ
ਜੇਪਟਕਾਉਪਦਨਮਾਟੀਰੋ ਭਾਤੇਸ
ਭਜਗਤੁਬ੍ਰਹਮਰੋ ਜੇਜੇਰਸਤੀ

ਕਉਛੋ ਡਕ ਰਿਸਹ ਪਜਾਨ ਤੇਹੋ ਯੈ ਸੇਮੁ ੨੨
ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਛੋ ਡਕ ਰਿਜਗਤ ਕਉ ਦੇਖ
ਤੇਹੋ ਜਬ ਸਕਾਗਿ ਆਨਹੁ ਆਤਮ
ਸਰਪ ਕਾਗਿ ਆਨ ਦੁਹੋ ਤੇਹੋ ਯੈ ਸੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇਤੇ ਜਗਤੁ ਨਹੀ ਰਹਤ
ਜਬ ਸਨਮੇ ਅਰੁ ਦੇਹ ਅਰੁ ਜਗਤ ਤੀ

ਨੇਤ੍ਰੁ ਠਹੁਏ ਸਤ੍ਰਪ੍ਰਭ ਭਧਕਰ ਹਰੇ,
ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਭੀਗਾਇ ਮਾਸ ਅਰੁ ਬੇਦ ਜੁਕ
ਹਿਤਾਹੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਭਧਕਰ ਹਿਤਾਹੇ, ਯੇਹ
ਬਾਤ ਸੁਣ ਬੁਧਿਵਾਨਿ ਅਭਿਕਓਤ
ਸੁਰੇ, ਬੇਦਕਾਤਾਤ ਪਰਜਾਏ ਹੀਰੇ,
ਜੋਗਿ ਮਾਨ ਕੇਉ ਪਜੇਤੇ ਸਭ ਕੁਰਮ ਦੂ

ਰਹੋਤੇ ਹੋ। ਅਬ ਮੇ ਸੰਕਰ ਚਾਰ ਸਾਰਿਅ ॥ ੨੩

ਨ ਕੀ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ਪੰਦਰਹਿ ਮੰਗ

ਕਾਰਿ ਬਾਹੋ। ਨਿਤ ਅਭਿਅਸਾ ਬਿਨਾ ਅ

ਤਮ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਭਾਤੇ ਸਦਾ ਅ

ਭਿਅਸ ਕਰੋ। ਯਾਮ ਕਰੋ ਨੇਮ ਕਰੋ, ਤਿਸ

ਗੁਕਰੋ। ਸੋ ਨ ਕਰੋ। ਦੇਸ ਭਯਾ ਜੇਵੇ।

ਕਾਲਪਛਾਨੇ ਆਸਨ ਕਰੇ ॥ ਮੂਲ
ਬੰਧ ਕਰੇ ॥ ਏਹ ਕਉ ਸਮ ਕਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤ
ਆਹਾਰ ਧਾਰਣ ਕਰੇ ॥ ਆਤਮ
ਧਿਆਨ ਕਰੇ ॥ ਸਮਾਧ ਕਰੇ ॥ ਏਹ
ਪਦ ਰਹ ਅੰਗ ਹੋ ॥ ਜੋ ਰਿ ਆਨੁ ਹੁਅੰ
ਚਾਹੇ ॥ ਤਉ ਇਨ ਕਉ ਕਰੇ ॥ ਸਭ ਜਗ

ਤਬਹਮਹੀਰੋਇਹਜੁਨਿਸਚਾਰੋ ॥ ੨੪

ਜੇਯਮਕਹੀਤਾਰੋ ॥ ਬਹਮਕੀਭਾਵ

ਨਾਕਰੋ ॥ ਅਵਰਭਾਵਨਾਨਕਰੋ ॥ ਇ

ਸਕਾਨਾਮਨੇਮਕਹੀਤਾਰੋ ॥ ਜਭਬ

ਹਮਜਾਨਕਰਿਜਗਤਕਾਭਿਆਠਾਕ

ਰਨਾ ॥ ਇਸਕਾਨਾਮਾਤਿਆਠਾਰੋ ॥

ਜਹਾਮਨ ਬੁਧਿ ਕੀ ਗਾਮਨ ਹੀ ਸੇਬਰ
ਮਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸਮਝੈ ਤੇ ਇਸ ਕਾਨ
ਸਮਝੈ ਹੋਰ ਅਰੁ ਪਕਾਰਿ ਕੇ ਬੈਠ
ਰਹਾਇਹ ਮੁਹ ਖੋਕਾ ਮਨ ਹੋਰ ਅ
ਤਮਾਇਖੇ ਜਗਤ ਕਹੀ ਨ ਹੀ ਪਾਈ
ਭਾਏਹ ਬਾਤ ਸਮਝੈ ਤੇ ਇਸ ਕਾਨ

ਮਾਇਕਾਤਰੇ ਸਭਜਗਤਜਿਸਾਵਿ ੨੫

ਖੇਲੀਨਹੈ ਜੋਬ੍ਰਹਮਹੈ ਏਹਬਤ

ਜਮਏਤੇਇਸਕਾਨਾਮਕਾਛਗਿਆ ॥

ਨਹੈ ਜਿਸਸਾਬਸੁਖੀਰਹੈ ਸੋਅ ॥

ਸਨਕਹੈ ਸਭਏਕੋਕਾਮੁਤਬ੍ਰਹਮ

ਹੈ ਜਿਉਜਾਨਦਾਇਸਕਾਨਾਮੁਖੁ

ਲਬੰਧਰੇ ਸਮਜੁਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿਸਵਿ
ਬੇਲੀਨਰੇਦਾਇਸਕਾਨਾ ਮਸਮਸ
ਤਾਰੇ ਸੁਧਰੇਇ ਬੇਠਦਾਹੇਰਸਮਾ
ਨਤਾਨਾਰੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਜਨਨਦੰ
ਜੇਰੇਖੀਏਜੁਦੀਏਸਮਾਈਏਸੋਸ
ਭਬ੍ਰਹਮਾਹੀਰੇ ਸਭਾਗੀਕੀਲੀ

ਨਹੋਇਜਤੀਹੋਇਸਕਾਨਮਾਦਿਸਰ ੦੨੬
ਹੋਨਾਸਕਾਮਗਰੀਦੇਖਦਾਜੇ
ਦਿਸਟਨਹੀਅਨਬੁਧਿਚਿਤਸਭ
ਉਕਉਬੁਧਮਹੀਕਰਿਸਾਨਦਾਸਭ
ਬਿਤਉਕਾਰੋਕਦਾਇਸਕਾਨਮਪਦ
ਆਮਹੋਸੇਬੁਧਮਹੀਹਾਇਸਕਾ

ਤਕਾਨਾ ਮੁਪੁਰਦ ਪ੍ਰਦਾ ਆਮਰੀ ਸ
ਦਾ ਬਿਤਕਉ ਨਿਚਲ ਕਰਦਾ ਇਸਕਾ
ਨਾਮੁ ਕੁੰਤਕਰੀ ਸੁਰੁਜ ਕਾ ਤਕਉ ਮਿ
ਥਿਆ ਜਾਨਣਾ ਜਾਣਕਰਿ ਨ ਖੋਪਕਰ
ਦਾ ਇਸਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਚਕਰੀ ਸੁਰੁਜ
ਰਾਮਨੁ ਜਾਵੇ ਤਹਾ ਬਹਾ ਬਹਾ ਮਹੀਦੇ

ਖੋਇਹ ਪ੍ਰਾਣਾ ਮਥ ਬੇਕੀ ਓਕਾਰੇ ॥ ੨੭

ਨਾਸਕਾਕਾਦ ਬਾਉਦਾਇਹ ਪ੍ਰਾਣਾ ॥

ਮਮੁਕੁ ਓਕਾਰੇ ॥ ਬਿਖੇਜੁ ਹੋਸ ਬਦਾ ॥

ਦਾਤਿਨ ਕਉ ਆਤਮਾ ਜਾਦ ਕਾਰਿ ਤਿਨ

ਕਉ ਵਸ ਕਰਦਾ ॥ ਇਸ ਕਨਾ ਮਾਪਿਤ

ਅਹਾਰੇ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਮਨ ਜਾਵੇ ॥

ਭਾਗੁ ਮਾਹੀ ਦੇਖੋ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਧਾਰਣਾ ਹੋ ਮੇਰਾ ਮਾਹੀ ਜੇ ਬਏ ਹੋਇ
ਬੁਝਿ ਸਚ ਲਭਈ ਭਥਾਧਿ ਮਾਨ
ਜਾਨਣਾ ਜਬਾ ਬਿਤਾਨਿ ਹੋਇ ਕਾਰ
ਹੋਵੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮਾਕਾਰ ਕੋ ਛੋਰਕ
ਹੋਇ ਮਾਕਾਰ ਕਉ ਪਾਵੈ ਭਥਾਧਿ

ੴ ਸਾਮਾ ਪਲਾਗੀ ਹੋਇ ਰਸਮਾ ੩੮

ਪਤ ਬਲਕੁ ਰੇਜ ਬਲਗਾਮਾ ਪਹੀਬ

ਰਸਮ ਰੋਵੈ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪਰੰਤ

ਪੁਰਨ ਰੋਵੈ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪ ਬ੍ਰ

ਮਹੀ ਹੋ ਜਬ ਸਾਮਾ ਪਕਰਨ ਲਾਗੈ

ਤਬਾ ਬਿਪਨ ਬਹੁਤੁ ਰੋਤੇ ਹੋ ਬਾਤੇ ਬ

ਬੇਕੀ ਪੁਰਖੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੂਰ ਕਰੈ ॥ ਉਦ
ਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਾ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਅਰਮ
ਲਸ ਅਰੁ ਭੋਗੋ ਕੀ ਬਾਛਾ ਅਰੁ ਲੋਹ
ਇਜਾਦਾ ॥ ਅਰੁ ਤਮੋ ਗੁਣ ਕੀ ਬੁਧਿ
ਅਰੁ ਬੀਚ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰ ਕਾਰਜੁ ਅ
ਇਪੜੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਰੋਇ ॥ ਆਵੇ ਕੋਈ ਰੋਗ

ਉਪਜਾਏ ਅਨੁਸੁਨਹੋਇਜਾਇ ੨੯

ਇਨੋਬਿਘਨਉਕਉਦੁਰਕਰਨਕਾਉਪ

ਉਕਰੋਗਜਿਬ੍ਰਹਮਹੋਤਉਬ੍ਰਹਮਹੀਰੋ

ਵੇਜੋਕਰੋਬ੍ਰਹਮਨਾਹੀਤਉਬ੍ਰਹਮੁ

ਨਹੋਵੇਤਾਤੋਬ੍ਰਹਮਹੀਭਾਵਨਾਕਰੋ

ਜਾਤੋਬ੍ਰਹਮੀਹੋਵੇਗਜਿਪੁਰਖਬ੍ਰਹ

੨੯

ਮਾਥਿਤਛੇਛੇਅਵਗਥਿਤਕਰਤੇ
ਤੇਨਹਪਸਕੇਤੁਲਤੇਜੇਬਹਮਥਿ
ਤਜਾਨਪੁਰੇਤਿਨਹੀਕਉਬਹਮਥਿ
ਤਉਦੇਹਤੀਤੇਅਸੁਧਾਚਿਤਵ
ਲਿਓਕਉਨਹੀਤੀਕਾਰਨਬਿਨ
ਕਾਰਜਦੇਖੀਭਿਨਹੀਤਾਤੇਕਾਰਜ

ਕਉਕਾਹਨਪੀਜਾਏਕਾਹਨਕਉਜਾ

੩੦

ਏਕਾਹਿਕਾਹਨਕਉਭੁਲਾਏਪੀਛੇ

ਨਿਰਾਕਾਹੀਰਹੇਗਦਿਸਕਉਦਿ

ਮ

ਜਾਟਿਕਾਹਿਕੇਬ੍ਰਹਮਪੀਕਉਚਿਤਏ

ਭਾਤੇਬ੍ਰਹਮਪੀਹੇਏਬਹੁਸਸਰਪ

ਸੰਜੁਗਾਤਹੋਇਕਠਿਜੇਸੇਕੀਟਭਿ

॥
ਗਸਾਬਭਿੰਗਾਹੀਰੋਤਾਰੋਭੇਸੇਬ
ਰਮਾਧਿਅਨਸਾਬਬ੍ਰਹਮੀਰੋਵੇ
ਏਨੇਅੰਗੋਕਰਕੇਜੇਜੁਗਤੁਰੋਇ
ਸਕਾਨਾਮੁਰਜਜੇਗਾਹੋਗੁਰੋਅਰ
ਦੇਵਤਾਮੇਜੇਸਮਰਥਹੋਤਿਨਕਉਤੇ
ਹਬਾਤਸੁਲਭਹੋਜਿਨਕਾਚਿਤੁਤੁ

੨੫

ਧੁਤੇਤਿ ਨਕਉਕਹਾਰੈ ॥ ਨਿੰਜੁਪ
ਚਿਤਵਗਲਿਓਕਉਹਨਜੋਗਾਰੈ
ਗਇਤਿਅਪੋਖਰਿਅਨਜੀਪੁਰ

ਨੰ॥੧੦॥

49 62.

39

॥

M-3262

